

Zrkadlo Feat. Disharmonia

Dramatikz

Prebúdzam sa na podlahe... Kde soom?? ...V neznámom bare. V zrkadle na strope vidím odraz svojej tváre, pýtam sa ťa zrkadlo, čo bude ešte ďalej, koľko toho vydržím, kedy vydýchnem a skapem? ?

Som zvedavý a chcem vedieť, čo sa udeje zajtra, nemám kryštálovú guľu tak sa pýtam zrkadla. Budeme aj my niekedy bohatí a slávnici, budeme mať niekedy štúdiá namiesto spálni?? Mám stovky otázok, chcem poznať odpoveď na všetky, dostal som stovky sľubov, splnia mi ich? A kedy?? Vír myšlienok v hlave mi už vyhadzuje zmysly, bezvládne padám na zem a potrebujem kyslík!!

Mám halucinácie, vidím sa o pár rokov starší, tento mixtape je už minulosť, každý ma dvadsať ďalších. Vydavateľstvá sú naše, my sme tento žáner, všetko čo od nás vyjde je zaručený šláger. Už nemám miesto na stenách pre diplomy a ceny, platina je samozrejmosť, úspech máme zaručený. Svet sa krúti kolo nás, sme stred obodu diania, tento život sa mi páči, len aby to bola pravda.

Ale nieéé, preberám sa, som tam kde som vždy bol, pozerám sa do zrkadla neprítomným pohľadom. Rozmýšľam či zažijem to, čo som práve videl, zrkadlo, zrkadielko, povedz mi, či to výjde...

Ležím v zrkadlovej sieni, okolo mňa nikto není, zaspávam, a zobúdzam sa až vo vlastnom snení. Obzerám sa okolo, vidím cudzieho človeka, už to nie je ten čo sníval, kámo, nie, už nelietam. Už snívam reálne, aj keď občas to nejde, hovorí za mňa sen ako za hviezdy playback. Vidím sa na pláži s príliš červenými očami, doma za klavírom robiť hudbu, čo ťa očarí. Pred pár rokmi sme snívali o prvom koncerte, dnes to vieme za*ebať a to pekne decentne. Keď sa pozriem do zrkadla vidím sny, vidím sny, zatiaľ ich snívam ale neviem, čo bude o zopár dní. Preto robím všetko tak, aby sny boli reálne, no a tie čo nevýjdu, za tie si nájdem náhradné. No a tie čo nevýjdu, za tie si nájdem náhradné...

Čas sa zastavil a hodiny už prestali tikať, sám sa čudujem, že ma niekedy už netrafil infarkt. Vzduch je ťažký, nejak sa mi ho už nedarí dýchať, hlavou mi zatočí trikrát a už bezbranne spinám. Zrejme snívam. Vidím sa hladieť do zrkadla a je tu depresia, cítim sa jak vtedy – terčom pohrdania. V zrkadle vidím chlapca čo si vytrpel viac než dosť a osud sa k nemu správal vždy tvrde viac než dosť. No nech sa dialo čo sa dialo, vždy si vravel „Zvládnem to!“ a nechal skončiť ako týpci na tráve a na liekoch. Možno v tom vidíš seba, ale tu hovorím o mne, o mňa sa príliš netráp, ostáň pokojný, dobre?? Moje detstvo nebola ružová záhrada ale Jurský park, som tam kde som, pozri na mňa, nie som žiadna pusinka. Nemám chuť to rozoberať, nie, snažím sa zabudnúť, vždycky píšem o tom nerád, sústredím sa na hudbu. Zrazu vidím z

áblesk, vraciam sa v priestore a čase, opäť cítim sa zle v realite čo spaľuje jak laser. Ďakujem krásne zase, už sa chcem prebudiť, som naspäť a v zrkadle zazriem výraz bezduchý. Oči mám po dlhate krvou, možno raz dopadnem tvrdo, je to ozaj len hrdosť? A som ozaj len zmrdom?? Mám v piči čo si myslíš, som Zeus, boh, Budha, Alah, som bojovník čo ide do vojny a drží v rukách kalash. A dovoľ mi, ...áá?... alebo nejdem sa prosiť, chceš nás odstaviť? jebe ti?? Preber sa, kto si... ..Kto si... Chceš nás odstaviť? jebe ti, preber sa, kto si...

Zrkadielko, zrkadielko, povedz kto je naj,
zrkadielko, zrkadielko, prosím neklam, aajt,
lebo ja stále vidím v tebe toho Tina akého mamina vypustila na svet von. Skoro dvadsaťdva no stále som rovnaké hovado plné nápadov, nezapadol som medzi vás, ...nie! lebo som drzý fas, ...yea! viac intelektuál a nie primitív!! ...primitív!!... V pätnástich síce z ganje vymletý, vymytý, chalani s ktorými som kuril teraz *ebú pervitín, tfuj! Viem byť nepríjemný ako žuvačka vo vlasoch, svojim ľuďom verný jak gatiám opasok. Som jak soľ, sama o sebe je hnus ale hranolky bez nej sú jak bez vodky Rus a už m a neraz napadlo, že sa tak milujem, že asi pomilujem zrkadlo.